

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. S.**,
skazanego za czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 7 listopada 2025 r.
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 6 maja 2025 r., sygn. akt II AKa 97/22,
o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia
wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 27 marca 2025 r. sygn. akt II AKa 97/22,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;**
- 2. obciążyć M. S. kosztami postępowania zażaleniowego.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sądu Apelacyjnego w Łodzi postanowieniem z 6 maja 2025 r. sygn. akt II AKa 97/22, na podstawie art. 126 § 1 i 2 k.p.k., odmówił skazanemu M. S. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 27 marca 2025 r. sygn. akt II AKa 97/22, albowiem

nie wykazał on, iż niedotrzymanie tego terminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Na to postanowienie zażalenie złożył skazany M. S..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego M. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl artykułu 126 § 1 k.p.k. warunkiem przywrócenia stronie terminu zawitego jest wykazanie, że niedotrzymanie tego terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. W ocenie Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie skarżący nie wykazał, aby fakt niedotrzymania terminu wystąpił z przyczyn od niego niezależnych. Prawidłowo bowiem Sąd Apelacyjny w Łodzi przeanalizował i rozważył wszystkie podane przez M. S. we wniosku z 16 kwietnia 2025 r. o przywrócenie terminu argumenty związane z jego przekonaniem, iż stosowny wniosek o uzasadnienie złożył jego obrońca, z którym nie czynił ustaleń, iż od złożenia stosownego wniosku odstąpi, a który nawet nie poinformował go, iż wyrok w jego sprawie już zapadł. W takim stanie rzeczy, Sąd doszedł do przekonania, że - w sytuacji gdy brak jest podstaw do ingerowania ze strony sądu w ustalenia skazanego z jego obrońcą, a skarżący nie udokumentował podnoszonych okoliczności, to nie wykazał, aby podnoszone przez niego okoliczności uzasadniały konieczność przywrócenia terminu zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. Niewątpliwie skarżący miał możliwość samodzielnego ustalenia nie tylko terminu ogłoszenia wyroku, faktu ogłoszenia, ale i jaka jest treść rozstrzygnięcia. Dochowanie minimum staranności i dbałości o własne sprawy zapewniłoby mu należytą ochronę jego interesu prawnego. Należy podkreślić, że skarżący w zażaleniu nie wykazał, że takie stanowisko Sądu jest błędne.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[JJ.]

[r.g.]

